

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-00061/2018-ERU

V Ostravě dne 7. března 2018

Č. j. 00061-12/2018-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. OSR-00061/2018-ERU zahájeném dne 4. ledna 2018 z moci úřední dle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je obchodní společnost **Energie Pro s.r.o.**, se sídlem U Sluncové 666/12a, Karlín, 180 00 Praha 8, IČO: 24701921, ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. **Obviněný z přestupku**, obchodní společnost Energie Pro s.r.o., se sídlem U Sluncové 666/12a, Karlín, 180 00 Praha 8, IČO: 24701921 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 141225190) v rozporu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona zadal dne 15. prosince 2016 provozovateli distribuční soustavy požadavek na přerušení dodávky elektřiny zákazníkovi [REDAKCE], do jeho odběrného místa [REDAKCE], na adrese [REDAKCE], přestože na tomto odběrném místě nedocházelo k neoprávněnému odběru elektřiny z elektrizační soustavy, v důsledku čehož provozovatel distribuční soustavy přerušil dne 22. prosince 2016 dodávku elektřiny zákazníkovi do citovaného odběrného místa.
- II. **Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 141225190) v rozporu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona zadal dne 15. prosince 2016 provozovateli distribuční soustavy požadavek na přerušení dodávky elektřiny zákazníkovi [REDAKCE], do jeho odběrného místa [REDAKCE], na adrese [REDAKCE], přestože na tomto odběrném místě nedocházelo k neoprávněnému odběru elektřiny z elektrizační soustavy, v důsledku čehož provozovatel distribuční soustavy učinil 2 pokusy o přerušení dodávky elektřiny do citovaného odběrného místa.

- III. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 15 000 Kč** (slovy: patnáct tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 05418.
- IV. Dle ust. § 89 odst. 2 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se účastníku řízení ukládá povinnost nahradit poškozenému, panu [REDAKCE], **škodu ve výši [REDAKCE] Kč** (slovy: [REDAKCE]) na jeho účet č. ú. 6334830247/0100, která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
- V. Podle ust. § 89 odst. 3 věta za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky se ve zbytku (tj. v částce vyčíslené ve výši [REDAKCE] Kč) nárok na náhradu škody poškozenému, panu [REDAKCE], nepřiznává a v souladu s citovaným ustanovením se uvedený poškozený **odkazuje s jeho nárokem na soud.**
- VI. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši paušální částky 1 000 Kč (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 05418.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 4. ledna 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání 2 přestupků podle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona, kterých se měl účastník řízení dopustit tím, že jakožto obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 141225190) dne 15. prosince 2016 zadal provozovateli distribuční soustavy požadavek na přerušení dodávky elektřiny zákazníkovi [REDAKCE] (dále též „Zákazník“, „[REDAKCE]“ nebo „poškozený“), do jeho odběrných míst [REDAKCE], na adrese [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), a [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), přestože na těchto odběrných místech nedocházelo k neoprávněnému odběru elektřiny z elektrizační soustavy, v důsledku čehož provozovatel distribuční soustavy přerušil dodávku elektřiny Zákazníkovi do [REDAKCE] a učinil 2 pokusy o přerušení dodávky elektřiny do [REDAKCE].

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly Úřadu vedené pod sp. zn. 08965/2017-ERU a zahájené dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

II. Kontrolní zjištění

Dne 25. srpna 2017 zahájil Úřad kontrolu ve věci dodržování ust. § 30 odst. 1 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v tehdy účinném znění, účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 27. října 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 08965-18/2017-ERU (dále jen „protokol o kontrole“).

V protokolu o kontrole bylo uvedeno kontrolní zjištění, že účastník řízení postupoval vůči Zákazníkovi v případě přerušení dodávky elektřiny do jeho [REDAKCE] a [REDAKCE] v rozporu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v tehdy účinném znění, když dne 15. prosince 2016 zadal provozovateli distribuční soustavy požadavek na přerušení dodávky elektřiny do výše uvedených odběrných míst zákazníka, přestože na těchto odběrných místech nedocházelo k neoprávněnému odběru elektřiny z elektrizační soustavy, kdy na základě tohoto požadavku byla provozovatelem distribuční soustavy přerušena dodávka elektřiny Zákazníkovi do [REDAKCE] a činěny pokusy o přerušení dodávky elektřiny do odběrného místa [REDAKCE].

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole uplatnil účastník řízení námitky, a to přípisem označeným jako „VĚC: Námitky proti protokolu o kontrole č.j. 08965-13/2017-ERU ze dne 27.10.2017“ (ve spise zařazeno pod č. j. 08965-19/2017-ERU a č. j. 08965-20/2017-ERU).

Účastník řízení zejména namítal, že se v případě přerušení dodávek elektřiny jednalo pouze o administrativní chybu (účastník řízení chtěl požádat o přerušení dodávek plynu, nikoli elektřiny), které se účastník řízení snažil včas aktivním jednáním zabránit, což se mu dle jeho názoru zčásti povedlo, a že na řešení této chyby také sám nesl náklady. Účastník řízení uvedl, že po telefonickém hovoru se Zákazníkem dne 22. prosince 2016, který uvedl, že dlužnou fakturu uhradil, podal téhož dne žádost o znovu připojení odběrných míst, tedy aniž by ještě mohl zkontrolovat úhradu faktury.

Účastník řízení uvedl, že stornoval fakturu na částku ve výši [REDAKCE] Kč vystavenou Zákazníkovi za znovu připojení [REDAKCE] v plné výši a tyto náklady (účtované provozovatelem distribuční soustavy) nesl účastník řízení sám.

Účastník řízení současně namítal, že v kontrolním spise absentuje vyjádření provozovatele distribuční soustavy.

Námitky účastníka řízení byly nadřízeným kontrolujících vyřízeny dopisem ze dne 12. prosince 2017, č. j. 08965-22/2017-ERU, a to tak, že byly jako nedůvodné zamítnuty.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole Úřad zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 4. ledna 2018, č. j. 00061-3/2018-ERU, jež bylo účastníku řízení doručeno téhož dne, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a poučením o právu požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 3. ledna 2018 kontrolní spis sp. zn. 08965/2017-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 00061-2/2018-ERU.

Dne 8. ledna 2018 vydal Úřad usnesení č. j. 00061-4/2018-ERU, kterým ve smyslu ust. § 70 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 39 odst. 1 správního řádu stanovil osobám, kterým mohla být v souvislosti s jednáním účastníka, jež je předmětem tohoto řízení, způsobena škoda nebo na jejichž úkor se účastník řízení mohl daným jednáním bezdůvodně obohatit, lhůtu 15 dnů ode dne doručení usnesení k provedení úkonu – k možnosti uplatnění nároku na náhradu majetkové škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení. V posuzované věci bylo předmětné usnesení zasláno dne 8. ledna 2018 [REDAKCE], které mu bylo doručeno dne 10. ledna 2018.

Dne 22. ledna 2018 obdržel správní orgán přípis [REDAKCE] ze dne 16. ledna 2018, založený ve spise pod č. j. 00061-5/2018-ERU, ve kterém [REDAKCE] uvedl, že mu jednáním účastníka řízení byla způsobena škoda v celkové výši [REDAKCE] Kč, a to za provedené úkony:

- 20. prosince 2016: návštěva zaměstnance RWE k odpojení [REDAKCE] (ztráta času [REDAKCE] hod. při průměrném výdělku [REDAKCE] Kč/hod. činí škoda [REDAKCE] Kč),
- 21. prosince 2016: e-mail ohledně žádosti o zastavení procesu demontáže plynoměru (ztráta času [REDAKCE] hod. při průměrném výdělku [REDAKCE] Kč/hod. činí škoda [REDAKCE] Kč),
- 22. prosince 2016: návštěva zaměstnance E.ON Distribuce k odpojení [REDAKCE], odpojení [REDAKCE] zaměstnancem E.ON Distribuce, e-mail společnosti E.ON Distribuce ohledně zrušení odpojení odběrných míst, e-mail ohledně reklamace odběrných míst, e-mail – komunikace se společností Innogy ohledně zastavení procesu demontáže plynoměru, e-mail – nesouhlas s odpojením OM v souvislosti se změnou dodavatele, e-mail – doložení revizních zpráv na [REDAKCE], e-mail – odeslání smluv s opakovanou žádostí o storno odpojení (ztráta času [REDAKCE] hod. při průměrném výdělku [REDAKCE] Kč/hod. činí škoda [REDAKCE] Kč),
- 23. prosince 2016: návštěva zaměstnance E.ON Distribuce k odpojení [REDAKCE], e-mail – zaslání dokladu o úhradě částky, kterou účastník řízení považoval za dluh, e-mail – info opakované žádosti účastníka řízení o odpojení (ztráta času [REDAKCE] hod. při průměrném výdělku [REDAKCE] Kč/hod. činí škoda [REDAKCE] Kč),
- 27. prosince 2016: e-mail od společnosti Innogy ohledně odpojení, e-mail zasláný účastníku řízení ohledně zastavení procesu odpojení, e-mail společnosti E.ON Distribuce ohledně reklamace odpojení odběrných míst, e-mail – opakovaná žádost o zadání storna žádosti o odpojení, e-mail od společnosti E.ON Distribuce ohledně reklamace odpojení odběrných míst, telefonát se společností Energie Pro ohledně odpojení odběrných míst elektřiny, e-mail – reakce na telefon účastníka řízení –

- urgence storna žádosti o odpojení, e-mail – urgence storna žádosti o odpojení (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč),
- 29. prosince 2016: e-mail od společnosti E.ON Distribuce ohledně zrušení odpojení (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč),
  - 3. března 2017: vyzvednutí uložené zásilky od účastníka řízení (zaslání faktury za odpojení a připojení ■) na poště v ■ – ■ km (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč a dále jízdné ve výši ■ Kč),
  - 5. března 2017: zpracování odpovědi – vrácení neoprávněné faktury (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč),
  - 6. března 2017: odeslání odpovědi k neoprávněné fakturaci (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč a dále poštovné ve výši ■ Kč),
  - 23. března 2017: vyzvednutí uložené zásilky od účastníka řízení (trvání na úhradě faktury za odpojení a připojení ■) na poště v ■ - ■ x ■ km (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč a dále jízdné ve výši ■ Kč),
  - 13. dubna 2017: podnět k prověření činnosti účastníka řízení (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč a dále poštovné ve výši ■ Kč),
  - 30. května 2017: odpověď na výzvu právního zástupce účastníka řízení k úhradě částky za odpojení a připojení ■ (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč),
  - 16. ledna 2018: vyčíslení majetkové škody, sestavení a odeslání dopisu Úřadu (ztráta času ■ hod. při průměrném výdělk ■ Kč/hod. činí škoda ■ Kč).

■ tedy uplatnil svůj nárok na náhradu škody v celkové výši ■ Kč. ■ současně Úřadu zaslal jednotlivé listiny na podporu svých tvrzení (výpisy telefonních hovorů, mzdové listy, písemnou a mailovou korespondenci s účastníkem řízení, jeho právním zástupcem, s Úřadem, s provozovatelem distribuční soustavy). ■ rovněž v přípise uvedl, že převážnou část uvedených úkonů provedla jeho ■

Dne 22. ledna 2018 nahlédl zástupce účastníka řízení do spisu sp. zn. OSR-00061/2018-ERU, o čemž byl pořízen protokol o nahlédnutí do spisu z téhož dne, č. j. 00061-6/2018-ERU.

Dne 24. ledna 2018 zaslal správní orgán účastníku řízení a ■ vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ve kterém je v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu informoval o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci (■ pouze v části týkající se uplatněného nároku na náhradu škody), dále sdělil, co je považováno za podklady rozhodnutí, a účastníku řízení byla dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 10 kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 25. ledna 2018 a ■ dne 26. ledna 2018.

Dne 5. února 2018 Úřad obdržel přípis účastníka řízení, prostřednictvím kterého účastník řízení požádal o prodloužení stanovené lhůty k vyjádření do 19. února 2018. Úřad žádosti účastníka řízení vyhověl, o čemž byl účastník řízení vyrozuměn Sdělením k žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření ze dne 6. února 2018, č. j. 00061-10/2018-ERU.

Dne 19. února 2018 zaslal účastník řízení Úřadu své vyjádření (založeno pod č. j. 00061-11/2018-ERU), v němž opětovně uvedl, že se ve vztahu k zadaným požadavkům na přerušení dodávek elektřiny do odběrných míst Zákazníka jednalo o administrativní chybu (místo zahájení kroků k oprávněnému přerušení dodávky plynu zahájil kroky k přerušení dodávky elektřiny), které se účastník řízení svým vlastním aktivním jednáním snažil včas zabránit, přičemž na řešení této chyby nesl také sám náklady (storno faktury znějící na částku ve výši [REDAKCE] Kč vystavenou [REDAKCE] za znovu připojení [REDAKCE]).

Účastník řízení má za to, že vše, co bylo v jeho možnostech a silách k tomu, aby k přerušení elektřiny v odběrných místech pana [REDAKCE] nedošlo. Účastník řízení je tak toho názoru, že toto jeho jednání představuje liberační důvod ve smyslu ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Účastník řízení dále uvedl, že byl ve smyslu ust. § 61 odst. 1 písm. d) energetického zákona oprávněn přerušit panu [REDAKCE] plyn, neboť [REDAKCE] se jako zákazník dostal do neoprávněného odběru ve smyslu ust. § 74 odst. 1 písm. b) energetického zákona. [REDAKCE] totiž neměl uhrazené závazky vůči účastníkovi řízení a byl v prodlení s úhradou faktury č. [REDAKCE] (se splatností dne [REDAKCE]) za uskutečněné dodávky plynu znějící na částku ve výši [REDAKCE] Kč, kterou neuhradil ani po předchozích výzvách a upomínkách ze strany účastníka řízení. Pokud by tedy účastník řízení nejednal v omylu a zahájil kroky k přerušení plynu, ke kterým byl ze zákona oprávněn, [REDAKCE] by vznikly mnohem vyšší náklady za znovu připojení plynu, než vznikly v případě přerušení elektřiny, a které stejně nenesl, neboť je nese účastník řízení.

Účastník řízení dále uvedl, že v případě přerušení dodávek plynu v odběrném místě totiž za účelem znovu připojení vznikají náklady v podobě povinných tlakových zkoušek (jedná se o částku přibližně [REDAKCE] Kč), povinné revizní zprávy (jedná se o částku přibližně od [REDAKCE] Kč do [REDAKCE] Kč + doprava) a případně také revize spalinové cesty (jedná se o částku přibližně [REDAKCE] Kč). Je tedy zřejmé, že pokud by účastník řízení zcela oprávněně přerušil plyn do odběrného místa [REDAKCE], [REDAKCE] by byl povinen nést náklady v rozmezí od [REDAKCE] Kč do [REDAKCE] Kč. V každém případě se tak jedná o náklady vyšší, než vznikly v případě odpojení elektřiny (které pan [REDAKCE] ani nenesl).

Ve vztahu ke svým aktuálním majetkovým poměrům účastník řízení uvedl, že ke dni 19. února 2018 nemá k dispozici informace o svých majetkových poměrech za minulé ani aktuální účetní období. Účastník řízení dále uvedl, že v případě stanovení sankce v žádném případě nelze vycházet z dokumentů založených v obchodním rejstříku za účetní období roku 2016, neboť od té doby se poměry v podnikání účastníka řízení změnily, zejména v úbytku odběrných míst. V porovnání s rokem 2016 poklesl počet zákazníků, jimž účastník řízení dodává komodity v postavení obchodníka na trhu s elektřinou a plynem, více než o polovinu.

Účastník řízení též konstatoval, že se v jeho případě jedná o zcela ojedinělý případ, kdy se uvedeného jednání dopustil, a navíc zcela neúmyslně a pouze v důsledku administrativní chyby, tj. v omylu. Vzhledem k tomu je účastník řízení toho názoru, že lze ve smyslu ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich od uložení správního trestu upustit, jelikož vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě. Účastník řízení tedy závěrem svého vyjádření navrhl,

aby Úřad upustil od uložení správního trestu a řízení zastavil, neboť již samotné projednání věci před správním orgánem postačuje k jeho nápravě.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Úřadem bylo zjištěno, že účastník řízení je právnickou osobou (společností s ručením omezeným) zapsanou ve veřejném rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 167256.

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 141225190 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 3. prosince 2012 a licence na obchod s plynem č. 241225191 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 3. prosince 2012.

Dne 18. prosince 2013 udělil Zákazník plnou moc společnosti Energie pod kontrolou, obecně prospěšná společnost, se sídlem Brněnská 3883/48, 695 01 Hodonín, IČO: 29283272 (dále jen „Energie pod kontrolou“), na základě které tuto společnost zmocnil mj. k provedení veškerých právních úkonů souvisejících se změnou (výběrem) dodavatele elektřiny a plynu, včetně ukončení stávajícího smluvního vztahu s předmětem dodávky elektřiny a plynu s dosavadním dodavatelem pro svá odběrná místa a k uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu pro tato odběrná místa v procesu změny dodavatele. Na základě tohoto zmocnění společnost Energie pod kontrolou uzavřela v zastoupení Zákazníka dne 23. prosince 2015 s účastníkem řízení Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítě [REDAKCE] pro domácnost č. [REDAKCE] pro [REDAKCE], a to na dobu určitou od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016, a téhož dne s účastníkem řízení Smlouvu o sdružených službách dodávky zemního plynu pro domácnosti [REDAKCE], pro [REDAKCE], a to na dobu určitou od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016. Jako původní dodavatel elektřiny i plynu je ve smlouvách o sdružených službách dodávky uvedena společnost EPK Trade s.r.o., se sídlem Brněnská 3883/48, 695 01 Hodonín, IČO: 03202950 (dále jen „EPK“).

Společnost Energie pod kontrolou na základě uvedené plné moci uzavřela dohodu za Zákazníka se společností EPK o ukončení dodávek elektřiny k 31. prosinci 2015, dále dne 5. října 2015 Smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny s účastníkem řízení se zahájením dodávek od 11. prosince 2015, která následně byla nahrazena již výše citovanou Smlouvou o sdružených službách dodávky elektřiny s účastníkem řízení se zahájením dodávek od 1. ledna 2016 (podklady založené ve spise pod sp. zn. 08965-9/2017-ERU a sp. zn. 08965-19/2017-ERU).

Z výpisu z centra datových služeb operátora trhu, tj. společnosti OTE, a.s., se sídlem Praha 8 - Karlín, Sokolovská 192/79, PSČ 186 00, IČO: 26463318 (dále jen „OTE“ nebo „operátor trhu“), bylo zjištěno, že dodavatelem elektřiny pro [REDAKCE] a [REDAKCE]:

- byla v období ode dne 1. ledna 2015 do dne 10. prosince 2015 společnost Amper Market, a.s., se sídlem Antala Staška 1076/33a, Krč, 140 00 Praha 4, IČO: 241 28 376 (dále jen „AM“),
- byl v období ode dne 11. prosince 2015 do dne 22. prosince 2015 účastník řízení,
- byla v období ode dne 23. prosince 2015 do dne 31. prosince 2015 společnost AM,
- byl až ode dne 20. ledna 2016 opět účastník řízení,

a dodavatelem plynu byla v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015 společnost RIGHT POWER ENERGY, s.r.o., se sídlem Českobratrská 3321/42, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, IČO: 272 30 112. Společnost EPK tedy nebyla dodavatelem ve smyslu energetického zákona (jak byla nesprávně označena ve smlouvě), ale pouze prostředníkem.

Účastník řízení v systému OTE založil svůj požadavek (workflow) na zahájení dodávky elektřiny pro [REDAKCE] i [REDAKCE] nejprve dne 26. listopadu 2015 s požadovaným datem zahájení dodávky od 11. prosince 2015, kdy proti tomuto požadavku stávající dodavatel (společnost AM) podal v systému OTE protest. Dne 29. prosince 2015 následně společnost AM zadala v systému OTE požadavek na ukončení dodávek do obou odběrných míst elektřiny ke dni 31. prosince 2015. Následně, a to až dne 6. ledna 2016, založil účastník řízení další požadavek na standardní změnu dodavatele s požadovaným termínem zahájení dodávky elektřiny až od 20. ledna 2016. Na obou odběrných místech elektřiny Zákazníka tedy v období od 1. ledna 2016 do 19. ledna 2016 došlo k neoprávněnému odběru elektřiny, resp. k neoprávněné distribuci.

K výše uvedenému účastník řízení sdělil, že tato situace byla způsobená zásahem společnosti AM, kdy tato neoprávněně přeregistrovala několik tisíc odběrných míst, na což účastník řízení administrativně nestíhal reagovat, neboť se vždy musel obrátit na společnost Energie pod kontrolou z důvodu ujistění o oprávněnosti svého postavení. Účastník řízení tímto způsobem dle jeho sdělení přišel o mnoho odběrných míst, která následně stihl registrovat zpět až v průběhu měsíce ledna 2016. Mezi tato odběrná místa patřila i odběrná místa Zákazníka. Dle účastníka řízení tím, že společnost AM na sebe neoprávněně registrovala tato místa od 22. prosince 2015, následně dne 31. prosince 2015 ukončila zcela dodávku a účastník řízení nebyl o této skutečnosti informován (v důsledku čehož nestíhl dostatečně rychle zareagovat), spadla odběrná místa Zákazníka do tzv. neoprávněného odběru. Až následně tedy účastník řízení zareagoval a v souladu se smlouvou o sdružených službách dodávek elektřiny opět v systému OTE zaregistroval odběrná místa Zákazníka na sebe jako dodavatele. Jelikož však odběrná místa nelze registrovat zpětně, bylo období od 1. ledna 2016 do 19. ledna 2016, tj. období tzv. neoprávněného odběru, zohledněno ve vyúčtování, avšak bez zisku. Tuto skutečnost účastník řízení Zákazníkovi sdělil, když uvedl, že za toto období se fakturuje pouze spotřeba nikoliv období (dle účastníka řízení je tento postup na trhu s elektřinou zcela běžný a používá se pro něj termín „nulový důf“). Vyjádření účastníka řízení je ve spise založeno pod č. j. 08965-9/2017-ERU.

Dále bylo zjištěno, že společnost Energie pod kontrolou zaslala svým zákazníkům nedatovaný dopis (dle účastníka řízení Zákazníkovi doručený dne 8. ledna 2016), ve kterém uvedla, že společnost EPK schválila převzetí závazku dodávek elektřiny a zemního plynu jiným dodavatelem od 1. ledna 2016 a dále, že na základě Smlouvy o ochraně a plné moci svých zákazníků uzavřela dohodu mezi konkrétními zákazníky a společností EPK o ukončení dodávek elektřiny a plynu ke dni 31. prosince 2015, s tím, že novým dodavatelem se od 1. ledna 2016 po zbytek smluvního vztahu, který měl být plněn ze strany společnosti EPK stal účastník řízení. Zároveň byli zákazníci dopisem upozorněni, aby zálohové platby

od ledna 2016 zasílali na účet účastníka řízení, pod variabilním symbolem uvedeným v příložené smlouvě o sdružených službách dodávky. Dále bylo v dopise uvedeno, že platební kalendář záloh účastníka řízení bude zákazníkům zaslán v prvním týdnu měsíce ledna 2016.

Dne 9. ledna 2016, jak vyplynulo ze sdělení Zákazníka ze dne 14. prosince 2016 (ve spise založeno pod č. j. 08965-12/2017-ERU), byly Zákazníkovi doručeny platební kalendáře s rozpisem zálohových plateb pro všechna odběrná místa.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 28. července 2017 (ve spise založeno pod č. j. 08965-9/2017-ERU) uvedl, že o změně dodavatele informovala koncové zákazníky společnost Energie pod kontrolou, která v daném vztahu vystupovala jako zprostředkovatel nového dodavatele, a proto účastník řízení nemá k dispozici žádný dokument dokazující, že by on sám informoval Zákazníka o změně dodavatele. Účastník řízení dále uvedl, že i Platební kalendář – daňový doklad č. [REDAKCE] ze dne 7. ledna 2016 s přílohou a Platební kalendář – daňový doklad č. [REDAKCE] ze dne 4. ledna 2016 byly Zákazníkovi zaslány společností Energie pod kontrolou.

Dne 28. ledna 2016 vystavila společnost EPK Zákazníkovi Fakturu – Daňový doklad č. [REDAKCE], kterým Zákazníkovi vyúčtovala spotřebu plynu za období od 25. dubna 2015 do 31. prosince 2015 (přeplatek ve výši [REDAKCE] Kč). Do tohoto vyúčtování byla zahrnuta i zálohová platba přijatá od Zákazníka dne 15. ledna 2016 (hrazeno prostřednictvím SIPO) ve výši [REDAKCE] Kč, což vyplývá z uvedené faktury (ve spise založeno pod č. j. 08965-12/2017-ERU).

Následně Zákazník zaslal společnosti Energie pod kontrolou, EPK a účastníku řízení dopis ze dne 15. února 2016, jímž (i) vypověděl smlouvu o ochraně zákazníka ze dne 14. prosince 2013, (ii) odvolal plnou moc ze dne 14. prosince 2013 a v případě, že jménem Zákazníka byla udělena plná moc dalším osobám, odvolal též tyto plné moci, (iii) urgoval vystavení mimořádného vyúčtování spotřeby za rok 2015 při ukončení odběru a vrácení přeplateků a (iv) odvolal souhlas s inkasem prostřednictvím SIPO pro obě odběrná místa, přičemž současně požádal o zaslání nového splátkového kalendáře (v návaznosti na jeho dřívější žádost o snížení záloh za sdružené dodávky elektřiny i plynu).

Dále bylo zjištěno, že dne 6. června 2016 vystavil účastník řízení Zákazníkovi Fakturu – Daňový doklad č. [REDAKCE], kterým byla Zákazníkovi vyúčtována spotřeba plynu za období od 1. ledna 2016 do 29. dubna 2016 (konkrétně nedoplatek ve výši [REDAKCE] Kč se splatností dne 20. června 2016). Do tohoto vyúčtování účastník řízení zahrnul zálohy přijaté od Zákazníka dne 15. února 2016, dne 15. března 2016 a dne 15. dubna 2016 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 08965-8/2017-ERU). Do tohoto vyúčtování nebyla zahrnuta záloha za měsíc leden, protože tato záloha byla Zákazníkem poukázána na účet společnosti EPK a byla společností EPK vyúčtována Fakturou – Daňovým dokladem č. [REDAKCE], vystaveným dne 28. ledna 2016, jak bylo uvedeno výše. Dle účastníka řízení nebyla tedy záloha za měsíc leden 2016 ve výši [REDAKCE] Kč ve faktuře č. [REDAKCE] zohledněna z důvodu, že tato platba nebyla poukázána ve prospěch účtu účastníka řízení.

Následně dne 9. června 2016 Zákazník u účastníka řízení reklamoval vystavenou fakturu č. [REDAKCE] a tedy vyúčtování zemního plynu, kdy důvodem reklamace byla chybná cena za služby operátora trhu a nezahrnutí zaplacené zálohy za leden 2016 a duben 2016 do vyúčtování.

Na tuto reklamaci reagoval účastník řízení mailem dne 13. června 2016, ve kterém uvedl, že společnost Energie pod kontrolou uvedla v ceníku chybně cenu za služby operátora trhu, přičemž na faktuře byla vyúčtována cena v souladu s platným cenovým rozhodnutím, a že zálohovou platbu za leden 2016 nemůže ve vyúčtování zohlednit, neboť tato byla uhrazena společnosti EPK, nikoli účastníku řízení. Na toto sdělení reagoval Zákazník mailem ze dne 15. června 2016, ve kterém uvedl, že reklamaci nepovažuje za vyřízenou mimo jiné proto, že: „záloha za měsíc leden 2016 byla předcházejícím dodavatelem inkasována neoprávněně, přestože byla vyúčtována, do dnešního dne nebyla vrácena. Od 1.1.2016 je pro nás smluvním partnerem Vaše společnost. Převod zálohy za leden 2016 ve výši [REDAKCE] Kč navrhuji dořešit formou prodeje mé pohledávky za spol. EPK Trade s.r.o. Vaší společnosti.“. V reakci na tento mail účastník řízení odpověděl mailem dne 15. června 2016, ve kterém uvedl, že není možné lednovou zálohu, která byla uhrazena společnosti EPK převést na účet účastníka řízení. V návazné konverzaci dále Zákazník opakovaně účastníka řízení vybízel, aby zálohu za měsíc leden 2016 požadoval po společnosti EPK, které Zákazník zálohu uhradil. Účastník řízení opakovaně tento návrh Zákazníka odmítal s tím, že není v jeho zájmu navyšovat pohledávky, které eviduje vůči společnosti EPK a navrhl Zákazníkovi, aby přihlásil svou pohledávku do insolvenčního řízení vedeném ve vztahu ke společnosti EPK. Následně účastník řízení Zákazníkovi v mailu ze dne 5. prosince 2016 navrhl, aby mu dlužnou částku uhradil formou splátek, a to takovým způsobem, aby nebyl nucen Zákazníkovi účtovat úroky z prodlení (uvedená komunikace je ve spise založena jako součást podkladů pod č. j. 08965-8/2017-ERU).

Dále bylo zjištěno, že účastník řízení vystavil Zákazníkovi dne 24. srpna 2016 fakturu – daňový doklad č. [REDAKCE], kterým Zákazníkovi vyúčtoval spotřebu elektřiny v [REDAKCE] za období od 20. ledna 2016 do 17. srpna 2016, kdy nejprve byl touto fakturou Zákazníkovi vyúčtován nedoplatek ve výši [REDAKCE] Kč a následně po reklamaci Zákazníka byl vystaven opravný daňový doklad – faktura se shodným označením a se shodným datem vystavení, a to na přeplatek ve výši [REDAKCE] Kč. Přeplatek ve výši [REDAKCE] Kč účastník řízení Zákazníkovi vrátil dne 8. září 2016, což účastník řízení doložil výpisem z bankovního účtu pořízeným dne 26. září 2017 (tyto skutečnosti vyplývají z podkladů založených ve spise pod č. j. 08965-15/2017-ERU, ze sdělení účastníka řízení ze dne 16. října 2017 založeným tamtéž a podkladů založených pod č. j. 08965-8/2017-ERU).

Následně dne 2. prosince 2016 zaslal účastník řízení Zákazníkovi nedatovaný dopis (ve spise založen jako součást podkladů pod č. j. 08965-8/2017-ERU), ve kterém jej vyzval k úhradě faktury – daňového dokladu č. [REDAKCE], kterým byla Zákazníkovi vyúčtována spotřeba plynu, a to nejpozději do dne 14. prosince 2016, s tím, že pokud do tohoto termínu nedojde k úhradě, účastník řízení zahájí kroky k odpojení odběrného místa Zákazníka s následnou demontáží měřidla z důvodu neplacení.

Ve své následné vzájemné mailové konverzaci (mail ze dne 4. prosince 2016, 5. prosince 2016, 7. prosince 2016 a 9. prosince 2016) Zákazník opětovně účastníku řízení vysvětloval, jak vznikl nedoplatek za sdružené dodávky zemního plynu a navrhl úhradu tohoto nedoplatku odkoupením pohledávky Zákazníka účastníkem řízení u společnosti EPK, s čímž účastník řízení nesouhlasil a opětovně Zákazníka vyzval k úhradě dlužné částky. Dne 15. prosince 2016 Zákazník oznámil účastníkovi řízení prostřednictvím mailu, že uzavřel pro svá odběrná místa elektřiny i plynu smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a zemního plynu s jinými dodavateli, a to od 1. ledna 2017 (mailová komunikace ve spise jako součást podkladů pod č. j. 08965-8/2017-ERU).

Dále bylo z Výpisu OTE pro odběrné místo elektřiny [REDACTED] a [REDACTED] pořízeného dne 19. září 2017 zjištěno, že dne 15. prosince 2016 založil účastník řízení svůj požadavek (workflow) do informačního systému operátora trhu, ve kterém zadal zkrácení dodávek do obou odběrných míst elektřiny ke dni 31. prosince 2016 s uvedením důvodu pro změnu dodavatele „[REDACTED]“ (podklady ve spise založené pod č. j. 08965-6/2017-ERU a č. j. 08965-7/2017-ERU).

Z vyjádření provozovatele distribuční soustavy společnosti E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice, IČO: 28085400 (dále jen „provozovatel distribuční soustavy“), ze dne 4. srpna 2017 a předložených podkladů (jež jsou ve spise založeny pod č. j. 08965-10/2017-ERU) vyplývá, že účastník řízení zadal na portál provozovatele distribuční soustavy dne 15. prosince 2015 požadavek na přerušení dodávky elektřiny do [REDACTED] a [REDACTED] s datem požadovaného odpojení dne 22. prosince 2016. V případě [REDACTED] byl požadavek provozovatelem distribuční soustavy schválen a byly učiněny dva pokusy o přerušení dodávky elektřiny, a to dne 22. prosince 2016 a dne 23. prosince 2016, které nebyly z důvodu nepřístupnosti odběrného místa úspěšné. V případě [REDACTED] byl požadavek na přerušení dodávky elektřiny provozovatelem distribuční soustavy rovněž schválen a byl následně dne 22. prosince 2016 proveden. Následně účastník řízení zadal požadavek na opětovné připojení, které bylo provedeno dne 28. prosince 2016.

Kopie print screen obrazovky z nahlížení do systému OTE s označením [REDACTED] ze dne 20. června 2017 (ve spise založeno jako součást podkladů pod č. j. 08965-8/2017-ERU) předložená účastníkem řízení dokládá, že jako důvod odpojení je v systému OTE s datem požadovaného odpojení 22. prosince 2016 uvedeno „neplacení za dodávku a distribuci elektřiny“.

Účastník řízení k přerušení dodávky elektřiny do [REDACTED] a požadovanému přerušení dodávky elektřiny do [REDACTED] nejprve uvedl: „Tím jsme zadali požadavek na odpojení veškerých odběrných míst z opatrnosti, před nárůstem dalších pohledávek, která u naší společnosti zákazník měl. Tento akt teprve vedl k reakci zákazníka – zde jsme ihned po zaplacení faktury zadali požadavek na přerušení odpojení příslušného distributora“ (vyjádření účastníka řízení ze dne 21. června 2017 založeno ve spise pod č. j. 08965-8/2017-ERU).

Dále účastník řízení k přerušení dodávky elektřiny do výše uvedených odběrných míst Zákazníka uvedl, že učinil několik vstřícných kroků, když více než půl roku u Zákazníka kvůli neuhrazené faktuře nezačal kroky k přerušení dodávek plynu a navíc nabídl Zákazníkovi úhradu předmětné faktury prostřednictvím splátkového kalendáře, a to bez sankce a bez úroků z prodlení. Účastník řízení uvedl, že Zákazníkovi po opakovaných výzvách zaslal dne 2. prosince 2016 výzvu k neprodlené úhradě faktury č. [REDACTED] a současně Zákazníkovi poskytl lhůtu k zaplacení do 14. prosince 2016. Touto výzvou Zákazníka současně upozornil, že v případě nezaplacení již přistoupí k zahájení kroků k odpojení odběrného místa Zákazníka. Účastník řízení dále konstatoval, že jelikož Zákazník předmětnou fakturu neuhradil ani kde dni 14. prosince 2016, tj. více než půl roku po splatnosti, rozhodl se účastník řízení v souladu s ust. § 61 odst. 1 písm. d) a § 74 odst. 1 písm. b) energetického zákona k zahájení kroků k přerušení dodávek plynu. Administrativní chybou ze strany účastníka řízení však dle jeho sdělení došlo k tomu, že místo zahájení kroků k přerušení dodávky plynu, zahájil kroky k přerušení dodávky elektřiny do odběrných míst Zákazníka. Účastník řízení tak dle jeho sdělení dne 15. prosince 2016, tj. následující den poté,

co Zákazníkovi poskytl lhůtu k plnění, podal provozovateli distribuční soustavy žádost o přerušení dodávky komodity. Administrativní chybou však došlo k tomu, že tato žádost byla podána provozovateli distribuční soustavy, tj. distributorovi elektřiny a nikoliv distributorovi plynu, tj. společnosti GasNet, s.r.o., se sídlem Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem, IČO: 27295567. Zákazník následně dne 22. prosince 2016 telefonicky kontaktoval účastníka řízení, kdy mu sdělil, že dlužnou fakturu uhradil. Účastník řízení pak dle jeho sdělení i přesto, že zatím nebyla platba Zákazníka připsána na účet účastníka řízení, okamžitě reagoval na sdělenou úhradu a v době, kdy dle sdělení účastníka řízení ještě nedošlo k faktickému přerušení elektřiny v odběrných místech, podal ihned dne 22. prosince 2016 žádost o znovu připojení elektřiny do odběrných míst Zákazníka, resp. o zastavení procesu přerušení dodávek elektřiny (vyjádření účastníka řízení ze dne 28. července 2017 a podklady založené ve spise pod č. j. 08965-9/2017-ERU).

Účastník řízení též uvedl, že v důsledku nesprávného vyhodnocení žádosti o znovu připojení u jednoho ze dvou odběrných míst Zákazníka nastala situace, kdy provozovatel distribuční soustavy jedné z žádostí vyhověl a odběrné místo znovu připojil (██████████), resp. nedošlo v něm k přerušení elektřiny, v případě druhého odběrného místa skutečně došlo k odpojení (██████████). Dle sdělení účastníka řízení je tedy zřejmé, že účastník řízení chybou na své straně omylem podal žádost o přerušení dodávky elektřiny místo plynu, ale vzhledem ke své včasné žádosti o znovu připojení nemělo vůbec k přerušení dodávek elektřiny dojít. Za nastalou nepříznivou situaci Zákazníka tedy dle účastníka řízení odpovídá provozovatel distribuční soustavy, který žádost účastníka řízení ze dne 22. prosince 2016 o obnovení dodávky elektřiny vyhodnotil u jednoho z odběrných míst nesprávně, a to aniž by mu k tomu účastník řízení dal jakýkoliv důvod (obě žádosti o znovu připojení byly navíc dle účastníka řízení zcela totožné). Účastník řízení v důsledku výše uvedených chyb jak na jeho straně, tak na straně provozovatele distribuční soustavy, stornoval fakturu č. ██████████ na částku ve výši ██████████ Kč účtovanou provozovatelem distribuční soustavy za znovu připojení ██████████, a to dobropisem č. ██████████ ze dne 10. srpna 2017 v plné výši, a tyto náklady nesl sám účastník řízení, což účastník řízení považuje za dostatečnou sankci. Dle účastníka řízení tedy on sám i přes vlastní omyl vynaložil veškeré úsilí k tomu, aby napravil svou chybu a k odpojení odběrných míst nedošlo. Dle účastníka řízení však svým pochybením odpojení zavinil provozovatel distribuční soustavy (vyjádření účastníka řízení je ve spise založeno pod č. j. 08965-3/2017-ERU).

V rámci kontroly bylo dále zjištěno, že po přerušení dodávky elektřiny do ██████████ Zákazník kontaktoval dne 22. prosince 2016 mailem provozovatele distribuční soustavy s žádostí o zastavení procesu přerušení dodávky, neboť se domníval, že důvodem k přerušení dodávky elektřiny do jeho odběrných míst je nesoulad v údajích smlouvy s novým dodavatelem. Provozovatel distribuční soustavy Zákazníka mailem zde dne 22. prosince 2016 informoval o tom, že změna dodavatele není důvodem pro přerušení dodávky elektřiny a že o přerušení dodávky elektřiny požádal dne 15. prosince 2016 stávající dodavatel (tedy účastník řízení) s tím, že pro prověření situace se má Zákazník obrátit na účastníka řízení. Zákazník dne 23. prosince 2016 mailem opět žádal provozovatele distribuční soustavy o sdělení důvodu přerušení dodávky elektřiny, protože dle jeho sdělení na kontaktních telefonních číslech účastníka řízení uvedených na jeho internetových stránkách nebyl nikdo k zastížení (podklady ve spise založeny pod č. j. 08965-10/2017-ERU).

Z Přehledu faktur (vyúčtování) vystavených účastníkem řízení Zákazníkovi vypracovaného Úřadem (podklad založený pod č. j. 08965-16/2017-ERU) vyplývá, že Zákazník ke dni 15. prosince 2016, kdy účastník řízení zadal provozovateli distribuční

soustavy požadavek na přerušení dodávky elektřiny do [REDACTED] a [REDACTED], neměl vůči účastníku řízení evidovány žádné nedoplatky za elektřinu. Spotřeba elektřiny byla Zákazníkovi vyúčtována fakturou č. [REDACTED] ze dne 24. srpna 2016, kdy byl následně Zákazníkovi dne 8. září 2016 vrácen přeplatek, a fakturou č. [REDACTED] ze dne 27. února 2017, kdy Zákazník provedl dne 20. března 2017 úhradu, jak dokládá Výpis z bankovního účtu ze dne 26. září 2017. Z přehledu faktur dále vyplývá, že účastník řízení ke dni 15. prosince 2016 evidoval u Zákazníka toliko neuhrazenou fakturu č. [REDACTED] ze dne 6. června 2016, kterou byla Zákazníkovi vyúčtována spotřeba plynu a jejíž úhradu Zákazník následně provedl dne 23. prosince 2016.

V. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty ode dne nabytí tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona, přičemž odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona, tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupku se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupku, tj. právní úprava dle energetického zákona, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon

byl po spáchání vytykaného jednání účastníka řízení (tj. 15. prosince 2016) novelizován, a to (i) zákonem č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 6. června 2017, (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 1. července 2017, (iii) zákonem č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 1. srpna 2017, (iv) zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2018 (dále souhrnně jen „novelizovaný energetický zákon“).

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) novelizovaného energetického zákona i dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona se za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona uloží pokuta až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Novelizovaný energetický zákon tedy za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle novelizovaného energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupku postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „VI. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámec

Přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona se dopustí držitel licence na obchod s elektřinou tím, že přeruší nebo ukončí dodávky elektřiny zákazníkovi v rozporu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) téhož zákona.

V souladu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona má obchodník s elektřinou právo ukončit nebo přerušit dodávku elektřiny zákazníkům při neoprávněném odběru elektřiny.

Dle ust. § 51 odst. 1 písm. b) energetického zákona je neoprávněným odběrem z elektrizační soustavy též odběr při opakovaném neplnění smluvených platebních povinností

nebo platebních povinností, vyplývajících z náhrady škody způsobené neoprávněným odběrem elektřiny, které nejsou splněny ani po upozornění.

Podání žádosti o přerušení dodávek elektřiny musí obecně obchodník zvážit z toho pohledu, zda se skutečně o neoprávněný odběr jedná, neboť pak nese odpovědnost za to, zda k přerušení dodávky elektřiny zákazníkovi případně nedošlo v souladu s energetickým zákonem. Provozovateli distribuční soustavy následně (na základě žádosti obchodníka) vzniká povinnost přerušit distribuci elektřiny zákazníkovi. Provozovatel distribuční soustavy provede přerušení dodávek elektřiny v termínu uvedeném v žádosti o přerušení dodávek elektřiny, ledaže není přerušení dodávek elektřiny možné provést v požadovaném termínu z důvodů hodných zvláštního zřetele; v tomto případě provede provozovatel soustavy přerušení dodávek elektřiny nejpozději do 3 pracovních dnů od termínu uvedeného v žádosti. Pokud odpadne důvod přerušení dodávky elektřiny, dodávka elektřiny musí být obnovena, ledaže mezitím došlo k zániku smlouvy, na jejímž základě je elektřina dodávána.

V. II. Právní posouzení skutků

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval přestupkem (přestupky) dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona v návaznosti na porušení oprávnění ukončit nebo přerušit dodávku elektřiny zákazníkům při neoprávněném odběru elektřiny dle ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona.

Účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s plynem a elektřinou, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny a plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny nebo plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu nebo plyn, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny nebo plynu a související služby.

Bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení poskytoval Zákazníkovi sdružené služby dodávky elektřiny do [REDACTED] a [REDACTED] na základě Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 23. prosince 2015.

Účastník řízení zadal na portál provozovatele distribuční soustavy dne 15. prosince 2015 požadavek na přerušení dodávky elektřiny do [REDACTED] a [REDACTED] s datem požadovaného odpojení dne 22. prosince 2016. V případě [REDACTED] k přerušení dodávek elektřiny došlo dne 22. prosince 2016 (opětovné připojení bylo provedeno dne 28. prosince 2016 na žádost účastníka řízení) a v případě [REDACTED] (po dvou pokusech o přerušení dodávky elektřiny) k přerušení dodávek elektřiny nedošlo z důvodu nezpřístupnění odběrného místa.

Dle výpisu ze systému OTE mělo být důvodem přerušení dodávek elektřiny do odběrných míst Zákazníka neplacení sdružených služeb dodávky elektřiny. Účastník řízení v rámci kontroly mimo jiné uvedl, že se mělo jednat o nedoplatek za sdružené dodávky plynu, přičemž administrativní chybou ze strany účastníka řízení došlo k tomu, že místo zahájení kroků k přerušení dodávky plynu, zahájil kroky k přerušení dodávky elektřiny do odběrných míst Zákazníka.

Ve správním řízení bylo zjištěno a prokázáno (z podkladů shromážděných v rámci kontroly), že Zákazník ke dni 15. prosince 2016, resp. ke dni podání žádosti účastníka řízení

o přerušení dodávky elektřiny Zákazníkovi, neměl vůči účastníku řízení evidovány žádné nedoplatky za sdružené služby dodávek elektřiny.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že účastník řízení postupoval jak v případě [REDAKCE], tak v případě [REDAKCE], v rozporu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona, když zadal dne 15. prosince 2016 na portále provozovatele distribuční soustavy žádost o přerušení dodávky elektřiny do obou odběrných míst elektřiny Zákazníka, ačkoli na žádném z odběrných míst elektřiny Zákazníka neevidoval pohledávky po splatnosti, v důsledku čehož dne 22. prosince 2016 došlo k přerušení dodávek elektřiny do [REDAKCE] a dále téhož dne a opakovaně dne 23. prosince 2016 byly činěny pokusy o přerušení dodávek elektřiny do [REDAKCE], kdy k přerušení nedošlo z důvodů na straně Zákazníka.

V. III. Vypořádání dalších námitek účastníka řízení

Správní orgán považuje za důležité vypořádat se také s námitkami účastníka řízení vznesenými v rámci správního řízení, příp. v rámci kontroly.

K namítanému pouze administrativnímu pochybení správní orgán konstatuje, že s ohledem na zákonem stanovenou objektivní odpovědnost účastníka řízení, jakožto právnické osoby, nelze tuto okolnost považovat za takovou, která by sama o sobě mohla vyvinut účastníka řízení z posuzovaného protiprávního jednání (může však mít vliv na výši ukládané pokuty). Je nutno přihlídnout zejména k závažnosti protiprávního jednání účastníka řízení jako celku a především vzniklému následku, jak bude popsáno dále. Účastník řízení by s ohledem na povahu jeho činnosti (poskytování sdružených služeb dodávek plynu a elektřiny zákazníkům) měl postupovat maximálně profesionálně a vyvarovat se obdobných „omylů“, které v konečném důsledku mají výrazně negativní zásah především do práv třetích osob – zákazníků.

Správní orgán dále uvádí, že ani účastníkem řízení tvrzené aktivní jednání k nápravě vzniklého protiprávního stavu nelze přeceňovat, jelikož jak vyplynulo z podkladů založených ve spise, účastník řízení jednal až na podkladě aktivního jednání Zákazníka, který z důvodu přerušení dodávek elektřiny uhradil dle účastníka řízení dlužnou částku za sdružené služby dodávek plynu (přestože tuto u účastníka řízení reklamoval a nesouhlasil s její výší) a který tuto skutečnost nejprve oznámil účastníku řízení. Účastník řízení tak nejednal v pravém slova smyslu aktivně, tj. že by sám svůj omyl zjistil a sám (bez podnětu Zákazníka) zajistil nápravu. Postoj účastníka řízení k nápravě vzniklého protiprávního stavu však může být zohledněn při rozhodování o výši ukládané pokuty.

Obdobně lze argumentovat k námitce účastníka řízení, že náklady na znovu připojení [REDAKCE] nesl sám účastník řízení. Tato skutečnost nezbavuje účastníka řízení jeho odpovědnosti za posuzované přestupky – nelze tedy vzhledem k závažnosti protiprávního jednání účastníka řízení jako celku souhlasit s účastníkem řízení, že by stornování faktury znějící na částku ve výši [REDAKCE] Kč, mohlo mít v posuzované věci výchovnou a zejména preventivní funkci sankce za protiprávní jednání. Obdobně jako k předchozí námitce však lze uvést, že tato skutečnost může mít vliv na výši ukládané sankce.

K namítané absenci vyjádření provozovatele distribuční soustavy správní orgán odkazuje na podklady založené ve spise pod č. j. 08965-10/2017-ERU, kde je vyjádření provozovatele distribuční soustavy založeno.

Ve vztahu k tvrzenému nedoplatku Zákazníka vůči účastníku řízení za sdružené služby dodávky plynu, vzniklému zřejmě z důvodu zaplacení zálohy za měsíc leden 2016 Zákazníkem na účet předchozího dodavatele (společnosti EPK) a odmítnutí započtení této částky účastníkem řízení do vyúčtování (či odmítnutí převzetí této pohledávky), správní orgán konstatuje, že uvedené nebylo možné zohlednit v rámci tohoto správního řízení, jelikož předmětem tohoto správního řízení bylo posouzení oprávněnosti žádosti účastníka řízení o přerušení dodávek elektřiny, nikoli plynu, Zákazníkovi. Správní orgán tudíž není v posuzované věci oprávněn ani rozhodovat či jakkoli hodnotit (s ohledem na vymezený předmět správního řízení) oprávněnost přístupu účastníka řízení k tvrzenému nedoplatku za sdružené služby dodávky plynu Zákazníka.

K námitce účastníka řízení, že za přerušení dodávky elektřiny odpovídá provozovatel distribuční soustavy, který dle účastníka řízení v důsledku nesprávného vyhodnocení žádosti o znovu připojení u jednoho ze dvou odběrných míst jedné z žádostí vyhověl a odběrné místo znovu připojil (██████████), resp. nedošlo v něm k přerušení elektřiny, v případě druhého odběrného místa skutečně došlo k odpojení (██████████), uvádí, že podkladů založených ve spise vyplynulo, že k přerušení dodávky elektřiny do ██████████ nedošlo z důvodu nezpřístupnění odběrného místa Zákazníkem. Tato okolnost však nemá vliv na skutečnost, že již samotná žádost účastníka řízení o přerušení dodávek elektřiny do obou odběrných míst nebyla důvodná a v souladu se zákonem.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupků

Správní orgán obecně k porušení ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona v návaznosti na přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) téhož zákona konstatuje, že k naplnění této skutkové podstaty postačí již samotná žádost obchodníka s elektřinou o přerušení dodávky elektřiny bez zákonného důvodu k přerušení, jelikož fakticky následný postup je již čistě v gesci provozovatele distribuční soustavy, který je na základě žádosti obchodníka s elektřinou povinen přerušit distribuci elektřiny zákazníkovi (nezkoumá oprávněnost postupu), v návaznosti na součinnost zákazníka. Následný postup (zda tedy k přerušení dodávek následně skutečně dojde či nikoli) je již relativně nezávislý na vůli obchodníka s elektřinou. Správní orgán má tedy za to, že úmyslem zákonodárce bylo postihnout i jednání, kdy obchodník s elektřinou podá žádost o přerušení dodávek elektřiny bez zákonného důvodu, byť následně (v důsledku okolností jiných než přímou žádostí obchodníka s elektřinou o zastavení procesu přerušení dodávek elektřiny) k přerušení dodávek elektřiny nedojde. Takové jednání by v některých případech mohlo být dokonce účelné s úmyslem zabránit zákazníkům změnu dodavatele aj.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že byla naplněna formální stránka 2 přestupků, a to

- přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 141225190) v rozporu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona zadal dne 15. prosince 2016 provozovateli distribuční soustavy požadavek na přerušení dodávky elektřiny zákazníkovi ██████████ bytem ██████████, do jeho odběrného místa ██████████, na adrese ██████████, přestože na tomto odběrném místě nedocházelo k neoprávněnému odběru elektřiny z elektrizační soustavy, v důsledku čehož provozovatel distribuční soustavy přerušil

- dne 22. prosince 2016 dodávku elektřiny zákazníkovi do citovaného odběrného místa,
- přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 141225190) v rozporu s ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona zadal dne 15. prosince 2016 provozovateli distribuční soustavy požadavek na přerušení dodávky elektřiny zákazníkovi [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE], do jeho odběrného místa [REDAKCE], na [REDAKCE], přestože na tomto odběrném místě nedocházelo k neoprávněnému odběru elektřiny z elektrizační soustavy, v důsledku čehož provozovatel distribuční soustavy učinil 2 pokusy o přerušení dodávky elektřiny do citovaného odběrného místa.

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

Správní orgán se dále musel zabývat také naplněním materiální stránky uvedených přestupků. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu (přestupku) implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V posuzovaných případech tyto obecné společenské škodlivosti spočívaly v ohrožení veřejného zájmu společnosti na spolehlivém provozu distribuční soustavy a ochraně práv zákazníků. V obou posuzovaných případech je dána i konkrétní společenská škodlivost spočívající v narušení veřejného zájmu na ochraně práv zákazníka na trhu s elektřinou, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání (kdy dodavatel bez jakéhokoliv právního důvodu přeruší dodávky elektřiny do odběrného místa zákazníka) běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny materiální stránky u obou přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je v obou případech vyšší než nepatrná).

V. V. Odpovědnost za přestupky

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za přestupky nebo některý z přestupků neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení ze všech či z některého posuzovaného protiprávního jednání. V návaznosti též na námitky účastníka řízení správní orgán na základě podkladů ve spise dospěl k závěru, že účastník řízení požádal do [REDAKCE] až na základě telefonu Zákazníka, který uvedl, že účastníkem řízení tvrzenou dlužnou částku uhradil (přestože s její výší nesouhlasil), není tedy pravdou, že by si účastník řízení svůj omyl sám uvědomil a tento aktivně napravil.

Správní orgán uzavírá, že účastník řízení se výše popsány skutky dopustil spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona. Správní orgán i v návaznosti na návrh účastníka řízení konstatuje, že v dané věci nebylo na místě postupovat ve smyslu ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, jelikož dle názoru správního orgánu by takový postup neměl dostatečnou represivní funkci (ve vztahu k účastníku řízení, aby u něj k obdobnému protiprávnímu jednání nedocházelo opakovaně) a ostatně ani preventivní charakter (ve vztahu k ostatním subjektům, aby se obdobného protiprávního jednání vyvarovali). Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení správního trestu

Ve správním řízení bylo zjištěno a prokázano, že se účastník řízení dopustil spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil naplnění stejných skutkových podstat.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 2 vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných přestupků je nejzávažnější.

Horní hranice sazby pokuty za přestupky dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona je dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický

zákon), ve znění pozdějších předpisů, až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Horní hranice přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona je stejná, proto přikročil správní orgán k vyhodnocení, který z uvedených přestupků je závažnější.

Co se týče závažnosti uvedených přestupků, shledal správní orgán za závažnější přestupek, kterého se účastník řízení dopustil ve vztahu k ██████████ Zákazníka, jelikož v tomto odběrném místě v důsledku jednání účastníka řízení došlo k přerušení dodávek elektřiny Zákazníkovi, a to od 22. prosince 2016 do 28. prosince 2016. S ohledem na výše uvedené správní orgán uložil sankci pouze za jeden z vytýkaných přestupků, a to za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona týkající se ██████████ (tj. specifikovaný ve výroku I. tohoto rozhodnutí), který vyhodnotil správní orgán v daném případě jako závažnější.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 energetického zákona (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 energetického zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za přešupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona se dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uloží pokuta až do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přešupky k povaze a závažnosti přešupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přešupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přešupky.

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přešupky považuje nedůvodné přerušení dodávek komodit za závažné, neboť trh s energiemi vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami a je charakterizován velmi oslabeným postavením zákazníkům (mnohdy v postavení spotřebitele) vůči dodavatelům.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání přešupku ze strany účastníka řízení ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přešupky. Správní orgán v neprospěch účastníka řízení přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení požádal o přerušení dodávky elektřiny Zákazníkovi do [REDACTED] v období před vánočními svátky, kdy přerušení dodávky elektřiny následně trvalo právě přes tyto svátky (od 22. prosince 2016 do 28. prosince 2016).

Správní orgán naopak ve prospěch účastníka řízení ve smyslu ust. § 38 písm. d) zákona o odpovědnosti za přešupky přihlédl ke skutečnosti, že se ve správním řízení neprokázalo, že by se účastník řízení dopustil spáchání přešupku úmyslně. K tomuto závěru správní orgán vede sdělení účastníka řízení, že se v jeho případě jednalo spíše o administrativní chybu, kdy účastník řízení tvrdil nedoplatek Zákazníka za sdružené dodávky plynu. Byť tyto skutečnosti nemohou zbavit účastníka řízení jeho deliktní odpovědnosti za posuzované protiprávní jednání, správní orgán tyto skutečnosti zohlednil při rozhodování o výši ukládané pokuty jako polehčující.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přešupky. Dobu, po kterou trvalo přerušení dodávek elektřiny, tj. od 22. prosince 2016 do 28. prosince 2016, správní orgán nehodnotí ani v neprospěch ani ve prospěch účastníka řízení, jelikož účastník řízení ihned po obdržení telefonu ze strany Zákazníka požádal provozovatele distribuční soustavy o znovu připojení [REDACTED].

Správní orgán ve prospěch účastníka řízení vyhodnotil nápravu protiprávního stavu, tj. že provozovatele distribuční soustavy požádal o znovu připojení [REDACTED], ke kterému následně též došlo.

Jako k polehčující okolnosti správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že účastník řízení Zákazníkovi stornoval fakturu za odpojení a následné obnovení dodávek elektřiny do [REDACTED].

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že účastník řízení již je evidován v rámci správních řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu, konkrétně mu byla za porušení (i) ust. § 15a energetického zákona uložena pravomocným příkazem Úřadu ze dne 26. srpna 2016, č. j. 08816-3/2016-ERU, pokuta ve výši 25 000 Kč a (ii) ust. § 30 odst. 2 písm. n) energetického zákona uložena pravomocným příkazem Úřadu ze dne 21. prosince 2016, č. j. 12959-3/2016-ERU, úhrmná pokuta ve výši 100 000 Kč. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotí jako přitěžující.

Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytýkaného přestupku v souběhu s dalším přestupkem specifikovaným ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z nichž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt (přestupek) je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. Účastník řízení správnímu orgánu žádné listiny svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech nepředložil a dále uvedl, že dle jeho názoru není s ohledem na pokles zákazníků možné vycházet z dokumentů založených ve sbírce listin veřejného rejstříku za období roku 2016. K tomuto však správní orgán musí nutně konstatovat, že jelikož účastník řízení žádné doklady o jeho aktuálních majetkových poměrech Úřadu nepředložil a ani nepředložil doklady svědčící o výrazném poklesu zákazníků či tržeb obecně, správní orgán vycházel podpůrně z dostupných podkladů založených právě ve sbírce listin veřejného rejstříku.

Z Výkazu zisku a ztráty účastníka řízení ke dni 31. prosince 2016, jenž je založen ve sbírce listin obchodního rejstříku vedeného ohledně účastníka řízení, vyplývá, že v roce 2016 dosáhl účastník řízení výsledku hospodaření běžného účetního období ve výši [REDAKCE] Kč.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty

a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby.

Správní orgán je toho názoru, že pokuta v uložené výši není pro účastníka řízení jakožto právnickou osobu likvidačního charakteru, a to i s ohledem na výši (a účel) základního kapitálu zapsaného v obchodním rejstříku (tj. ve výši 200 000 Kč).

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Vzhledem k výše uvedenému a na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu a absorpce, dále pak s přihlídnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, majetkovým poměrům účastníka řízení a absorpci, byla účastníku řízení pokuta uložena tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí, tedy u samotné spodní hranice možné zákonné sazby.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a zásady absorpce uložil správní orgán účastníku řízení úhrnnou pokutu ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Správní orgán považuje takto stanovenou pokutu za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Vzhledem k tomu, že účastníku řízení byla uložena pokuta u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

VII. Náhrada škody

V souladu s ust. 68 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky je účastníkem řízení o přestupku též poškozený v části řízení, která se týká jím uplatněného nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení. V rámci řízení o přestupku tedy lze rozhodovat též o náhradě škody či vydání bezdůvodného obohacení. Dle ust. § 70 odst. 2 téhož zákona se osoba, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku bezdůvodně obohatil, se stává poškozeným uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

V souladu s ust. § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán uloží obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže (i) byla tato škoda způsobena spácháním přestupku, (ii) nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a (iii) její výše byla spolehlivě zjištěna; jinak poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení. Dle ust. § 89 odst. 3 téhož zákona lze náhradu škody přiznat též pouze v části uplatněného nároku; ve zbytku správní orgán nárok na náhradu škody poškozenému nepřizná a odkáže ho na soud nebo jiný orgán veřejné moci.

Obdobně, tj. nepřiznáním nároku a odkázáním poškozeného na soud nebo jiný orgán veřejné moci, postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení. Ty mohou vznikat například tehdy, pokud by vzhledem ke složitosti posouzení výše vzniklé škody musely být zpracovány znalecké posudky apod. Není totiž zpravidla v možnostech orgánů projednávajících přestupky, aby v řízení o přestupku zjišťovaly škodu, která zatím spolehlivě a tedy jednoznačně zjištěna nebyla, a nahrazovaly tak civilní soudní řízení.

Pojem škoda (ve smyslu odpovědnosti za škodu) je vykládán jako újma nastalá v majetkové sféře poškozeného, která je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. v penězích. Za ušlý zisk je v ustálené soudní praxi považována tzv. jiná škoda, jež je v podstatě ušlým majetkovým prospěchem a spočívá v nenastalém zvětšení (rozmnožení) majetku poškozeného, které bylo možno – kdyby nebylo škodné události – důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí. Systémově lze za speciální úpravu ušlého zisku považovat také nároky na náhradu za ztrátu na výdělků po dobu nebo po skončení pracovní neschopnosti, které vzniknou v souvislosti se škodou na zdraví.

Za bezdůvodné obohacení je pak považováno zvětšení majetku (aktiv) v majetkové sféře obviněného z přestupku v důsledku spáchání přestupku nebo to, že nedojde ke zmenšení jeho majetku (pasiva), ač se tak po právu mělo stát (tzv. obohacení nepřímé), a to vždy na úkor subjektu druhého (poškozeného). Tedy to, co představuje obohacení jedné strany, je současně újmou strany druhé. Obohacení musí být bezdůvodné; případy, kdy lze určitý majetkový prospěch považovat za bezdůvodné obohacení jsou případy majetkového prospěchu získaného plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu, plněním z právního důvodu, který odpadl, plněním za jiného a o prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

██████████ uplatnil u Úřadu v rámci tohoto správního řízení prostřednictvím přípisu ze dne 16. ledna 2018 (Úřadu doručeno dne 22. ledna 2018) svůj nárok na náhradu škody vůči účastníku řízení v celkové výši ██████████ Kč (ztráta času – ██████████ Kč, poštovné – ██████████ Kč, jízdné –

■ KČ). Jelikož tedy ■ uplatnil v řízení o přestupku svůj nárok na náhradu škody, stal se ve smyslu ust. § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 68 odst. 2 téhož zákona účastníkem správního řízení sp. zn. OSR-00061/2018-ERU, a to v postavení poškozeného.

Správní orgán tedy uplatněný nárok poškozeného na náhradu škody vyhodnotil v souladu s ust. § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti, přičemž dospěl k těmto závěrům.

Co se týče uplatněného nároku na náhradu škody poškozeného v části „ztráta času“ správní orgán konstatuje, že ■ k tomuto nároku doložil výpisy telefonních hovorů, mzdové listy jeho ■ (kde je u výkonu funkce uvedeno „■“, „■ – ■“), dále jednotlivé maily a dopisy. ■ škodu v části „ztráta času“ tedy zjevně počítal z průměrného výdělku své ■ u jejího zaměstnavatele. K tomuto je nutno uvést, že průměrný výdělek, kterého ■ dosahuje, jí náleží právě za práci vykonávanou pro svého zaměstnavatele v rámci vymezené funkce v pracovním poměru. Nebylo prokázáno, že by uvedené úkony ■ prováděla právě v rámci svého pracovního poměru u svého zaměstnavatele v rámci vymezené pracovní doby, což ani ■ netvrdil. Nebylo ani prokázáno, že by si ■ ■ z důvodu činění uvedených úkonů např. byla nucena vzít dovolenou a ani tuto skutečnost ■ netvrdil. Není možné ani opomenout skutečnost, že ne všechny uvedené úkony skutečně činila ■, ale činil je sám ■. Jelikož je zde předpoklad, že ■ uvedené úkony činila ve svém volném čase, má správní orgán za to, že hodinový výdělek nebyl zjištěn a nebylo možné náhradu škody v uvedené výši poškozenému ■ přiznat. V uvedené části nároku na náhradu škody tedy nebyl prokázán ušlý majetkový prospěch poškozeného, resp. výše škody nebyla spolehlivě zjištěna.

Ve vztahu k uplatněnému nároku na náhradu škody poškozeného v části „poštovné“ ■ doložil odeslané dopisy, včetně podacích lístků, kdy je zřejmé, že náklady na odeslání těchto dopisů ■ vynaložil v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení, tato škoda účastníkem řízení dosud nebyla uhrazena a její výše byla z doložených podacích lístků spolehlivě zjištěna. Z tohoto důvodu správní orgán o části uplatněného nároku na náhradu škody „poštovné“ rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, tj. přiznal poškozenému uplatněný nárok.

Ohledně uplatněného nároku na náhradu škody poškozeného v části „jízdné“ správní orgán konstatuje, že ■ sice provedl výpočet jízdného, nicméně k této části nároku nedoložil žádné podklady (technický průkaz, účtenky za nákup paliva aj.). Jelikož tedy nebyly doloženy žádné podklady, na základě kterých by mohl správní orgán oprávněnost nároku posoudit, v uvedené části nároku na náhradu škody tedy výše škody nemohla být spolehlivě zjištěna a z tohoto důvodu nebylo možné náhradu škody v uvedené výši poškozenému ■ přiznat.

VIII. Náklady řízení

Dle ust. § 95 odst. 1 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou.

Dle ust. § 79 odst. 5 věty první správního řádu uloží správní orgán účastníku řízení povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou, pokud vyvolal správní řízení porušením své právní povinnosti.

Výši paušální částky stanoví ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů. Dle zmíněného ustanovení vyhlášky činí paušální částka nákladů 1 000 Kč, přičemž v případech stanovených v ust. § 6 odst. 2 uvedené vyhlášky se tato zvyšuje.

Správní orgán konstatuje, že je splněna podmínka daná v ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu pro uložení povinnosti nahradit náklady správního řízení účastníku řízení, neboť to byl právě účastník řízení, kdo porušil ust. § 30 odst. 1 písm. d) energetického zákona a dopustil se tak přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. e) energetického zákona (resp. dvou přestupků). Výrokem VI. tohoto rozhodnutí je tedy účastníku řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč dle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Poškozený může v téže lhůtě v souladu s ust. § 96 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky podat k Radě Úřadu rozklad pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

Mgr. Adriana Štoudková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava